

In de oorlog tegen het Westen zijn zelfs baby's racistisch

Posted on 25 mei 2022 by Arie Graafland

Er is een culturele oorlog tegen het Westen gaande, aldus Douglas Murray, een oorlog tegen alles wat er aan westerse traditie bestaat. Het duurde even voor we doorhadden wat er aan de hand was. Veel mensen voelden wel dat er te veel aandacht geschonken werd aan eenzijdige argumenten, en vooral dat de woorden opeens van betekenis veranderden. Er is een gerichte aanval gaande tegen het Westen, een soort oneindige cirkel van schuld en boete.

Al in zijn eerste boek, over immigratie, constateerde Murray een dieper gelegen probleem. Dat probleem kwam vooral naar voren in het hoofdstuk over de tirannie van de schuld, en de leegte en het pessimisme in het postmoderne westerse denken. Zijn ergernis betrof niet de migranten die hij in Griekenland aan land zag komen, hij gaf ze groot gelijk, maar de besluiteloosheid om ook maar ergens een grens te trekken van wat Europa aankon.

Een goed geïnformeerd journalist

Murray is redacteur van de *Spectator* en columnist voor de *Wall Street Journal* en de *Sunday Times*. Zijn eerste boek was *The Strange Death of Europe* (2017), een boek over Europese immigratie, identiteitspolitiek en islam. Hij is goed ingevoerd, ook in Nederland. Paul Scheffers multiculturele drama en Paul Schnabels boek worden besproken onder het hoofdstuk 'profeten zonder eer'. Murray besteedt aandacht aan Pim Fortuyn, de moord op Theo van Gogh, Ayaan Hirsi Ali en Paul Cliteur.

Twee jaar later volgde *The Madness of Crowds*. Nieuwe thema's als 'gender', ras en technologie vormen de hoofdmoot. Een boek dat doordringt tot het hart van onze maatschappij. Beide boeken werden bestsellers en werden overladen met zowel lof als kritiek. Altijd een teken dat er een zenuw geraakt is. En nu is er een nieuw boek: *The War on the West, how to prevail in the age of unreason* (2022). Opnieuw een *New York Times*-bestseller. Al zal de criticus van die krant de inhoud verafschuwen en het boek afserveren als een rechtse poging maatschappelijke verandering tegen te houden .

Een schuld te vereffenen

Reizend door Amerika, Canada en Engeland hoorde Murray dezelfde verhalen: er moet een westerse schuld vereffend worden, het Westen heeft een en ander goed te maken. Maar het houdt nooit op, niets is genoeg om de schuld te vereffenen.

Andere delen van de wereld, als China en het Midden-Oosten, moeten hetzelfde blijven, en vooral Afrika mag niet veranderen, maar Europa heeft een morele schuld in te lossen en moet dat kennelijk doen door demografisch te veranderen. De westerse samenlevingen moeten worden opgelost door middel van de herdefiniëring van sekse, seksualiteit en ras.

Ras

Ras is inmiddels in ieder westers land een dagelijks terugkerend onderwerp, we leven in een tijd van het 'raciale ultrabewustzijn'. Racisme vinden we in de meest verschrikkelijke vormen nog dagelijks in Afrika, het Midden-Oosten en India, maar uitsluitend het westerse racisme is dagelijkse inzet van een ideologische strijd geworden. Een strijd die zich inmiddels uitstrekt tot de kunst, de filosofie en de cultuur.

De westerse cultuur is een 'oude witte mannen'-aangelegenheid, en ieder instituut dat die cultuur vertegenwoordigt maakt schielijk ruimte voor 'andere culturen'. In een paar decennia tijd zijn we opgeschoven van gevierde wetenschap en cultuur naar een anachronisme, en uiteindelijk naar iets waar je je diep voor moet schamen.

Twee lijnen

Murray geeft twee belangrijke lijnen aan in zijn boek. De eerste is dat de racisme-critici een alternatief leveren; ze veranderen de westerse cultuur zodanig dat deze niet langer westers genoemd kan worden. Zo krijgen alle '[oorspronkelijke](#)' (*indigenous*) premoderne opvattingen over mensen en groepen de volle aandacht, de premoderne culturele uitingen zijn zonder uitzondering prachtig en waardevol, en moeten in ere hersteld worden. Althans zolang ze maar geen westerse oorsprong hebben. De vaak geveinsde interesse in oorspronkelijke culturen is er vooral om te laten zien hoe corrupt de westerse maatschappij is.

De tweede lijn van Murray is de vraag waarom we dit laten gebeuren. Waarom laten we een cultuur die wetenschap, technologie en een vrije markt heeft voortgebracht, en daarmee een enorme welvaart, onderuithalen door diepe vijandigheid, simplisme en onbenul?

Waarom wordt [Steven Pinker](#) ingeruild voor Ibram X. Kendi? Kendi is een van Amerika's meest invloedrijke auteurs, hij is directeur van het Centre for Antiracist Research aan Boston University. Ieder schoolkind weet mede dankzij hem wat de slavernij betekend heeft, maar wie weet nog wat Bernini, Leonardo en Bach hebben voortgebracht? Kendi mag in Nederland niet zo bekend zijn, maar hij is een belangrijke motor achter het racismedebat hier.

Critical Race Theory

Waar is dat alles begonnen? Academici begonnen in de jaren 70 al over racisme te publiceren. Nu hebben we de [Critical Race Theory](#) (CRT). Schrijvers als de Amerikaanse [bell hooks](#), Derrick Bell, Ibram X. Kendi en Kimberlé Crenshaw namen het voortouw. Opvallend is dat CRT geen empirisch bewijs nodig heeft. Geleefde ervaring (*lived experience*) is de doorslaggevende factor. Het gaat veel verder dan de *civil rights movement* in Amerika ooit ging. Verlichtingsdenken, liberalisme, de juridische ordening, alles kwam onder vuur te liggen.

Maar wat is die 'geleefde ervaring' van Kendi zelf? Hij heeft eigenlijk alleen maar succes gekend. Hij won de National Book Award, hij kreeg de MacArthur 'Genius Grant' en op zijn achtendertigste kreeg hij de meest prestigieuze hoogleraarstoel in de menswetenschappen aan de Universiteit van Boston. Alleen Elie Wiesel, de Holocaust-overlevende en Nobelprijswinnaar, was hem voorgegaan. Kendi's leven verliep voorspoedig.

De historische werkelijkheid

Wat is de verschrikkelijke historische werkelijkheid van zwart Amerika? Tussen 1400 en 1800 werden er twaalf miljoen slaven naar Amerika getransporteerd. Uiteraard is dat een gitzwarte bladzijde in de westerse geschiedenis. Maar niemand lijkt geïnteresseerd in de Arabische slavenhandel die mogelijk groter was. Bijna al het onderzoek naar de Arabische slavernij wordt gedaan door Franse wetenschappers, aldus Murray. Amerikanen beginnen er niet aan.

In Nederland hebben we [Piet Emmer](#) die een afgewogen beeld schetst. De Nigeriaanse schrijver Chinua Achebe ziet het kolonialisme als een complexe zaak met zowel goede als slechte kenmerken. Dat zou een werkend kritisch initiatief kunnen vormen voor slavernij vandaag de dag. Slavernij bestaat nog steeds in Mauritanië, Ghana en Zuid-Soedan. Islamitische Staat (IS) maakte slaven van de Yezidi's, maar er is nauwelijks belangstelling voor. Schattingen lopen op tot veertig miljoen mensen vandaag de dag die in vergelijkbare omstandigheden leven.

Een afgewogen beeld

Douglas Murray plaatst dit 'debat' over ras in een bredere context, hij noemt dat een kwestie van afweging (*balance*). Het gaat hem er uitdrukkelijk niet om de westerse slavenhandel weg te poetsen uit ons bewustzijn. Integendeel. Maar om een compleet beeld te krijgen zullen we ook de Arabische slavenhandel in dat beeld moeten betrekken.

Ralph Austen, hoogleraar aan de Universiteit van Chicago, schat het aantal Arabische slaven tussen de elf en zeventien miljoen. Nakomelingen zijn er niet want deze slaven werden gecastreerd. Tidiane N'Diaye schrijft dat de Arabische staten er alle belang bij hebben om hun dertien eeuwen lange traditie van slavenhandel weg te moffelen, ze zien liever dat het Westen onder druk staat door de westelijke slavenhandel.

Racisme is onveranderbaar

Volgens [Thomas Sowell](#) was in 2012 het virulente racisme in Amerika zo goed als verdwenen. Maar nu is er DiAngelo's *White Fragility* (2018). En ras is *het* thema in Amerika op dit moment. Volgens de *Critical Race Theory* is racisme een soort predestinatie: onontkoombaar, je bent altijd schuldig. En als dat zo is, is er geen vergeving mogelijk. Het grote probleem van een dergelijke opvatting is dat niets veranderd kan worden. Het zit kennelijk in ons dna, en je dna kun je niet veranderen. Vanzelfsprekend leidt dat tot complete machteloosheid.

Zelfs baby's van een paar maanden kunnen volgens het Arizona Department of Education al racistisch zijn. En uit hun 'equity toolkit' blijkt dat het vooral de blanke baby's zijn. Zwarte en Latino baby's hebben er geen last van. Ibram X. Kendi schreef er een boekje over: *Antiracist baby*. Zijn andere boek *How to be an antiracist* staat bol van de cirkelredeneringen. Nergens een nuance, alles is zwart-wit. De invloed van DiAngelo, Crenshaw en Kendi is enorm.

Antiracisme

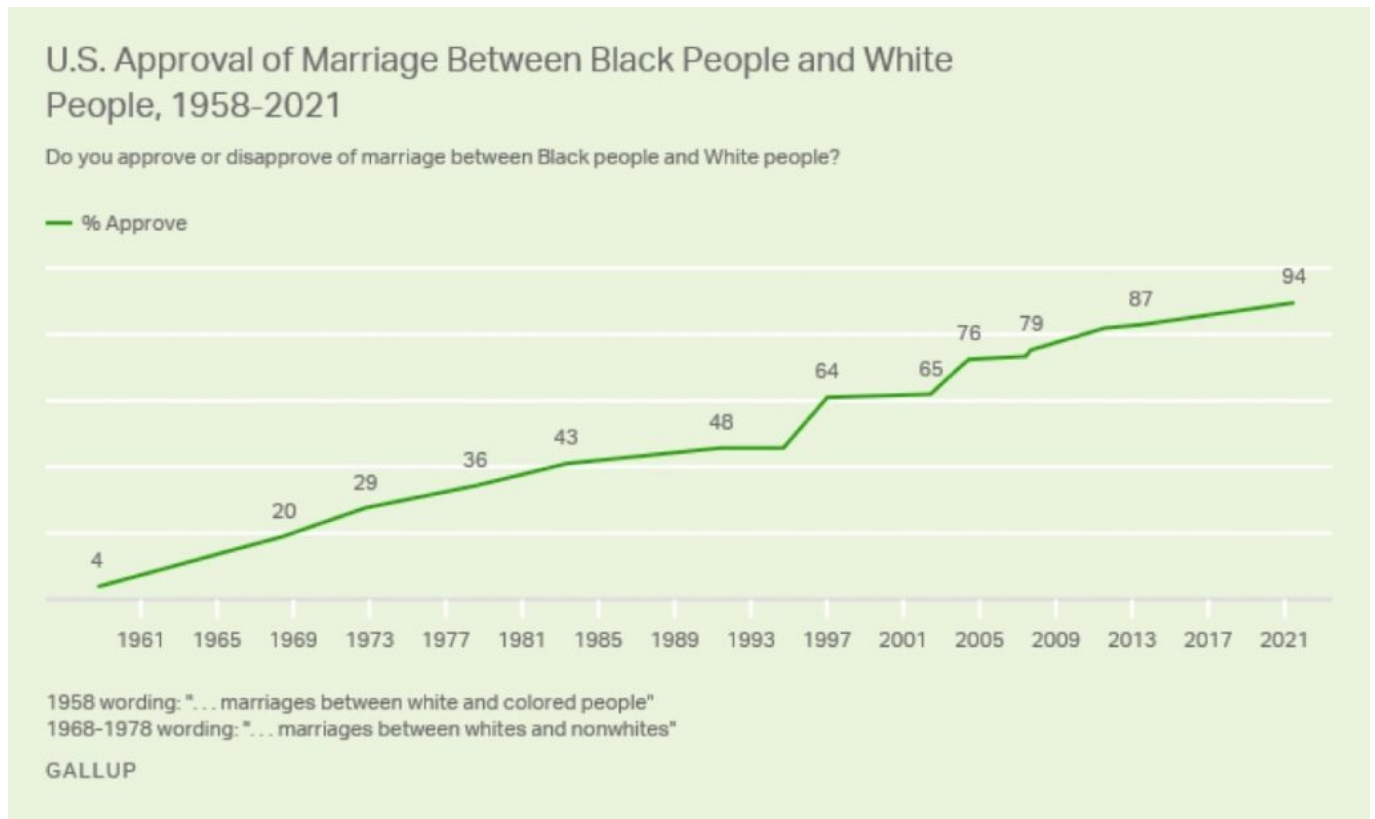
De FBI heeft inmiddels 'intersectionality workshops' gehouden, Homeland Security heeft trainingsdocumenten waarin medewerkers uitgelegd krijgen dat ze gesocialiseerd zijn in raciale onderdrukking. Ernst & Young stuurt haar medewerkers e-mails met waarschuwingen dat het niet volstaat om 'niet racistisch te zijn'. Ze moeten actie ondernemen tegen racisme en discriminatie. Coca-Cola laat zijn medewerkers cursussen volgen in 'anti-racism'. Ze moeten 'minder wit' worden. Minder arrogant, minder zeker van zichzelf worden, minder snel in het verweer schieten, en minder naïef worden. Allemaal typisch 'witte' eigenschappen.

In februari 2021 zei de CEO van KPMG in Engeland dat hij vond dat 'onbewuste vooroordelen' complete nonsens zijn. De junior stafleden vonden dat hij zijn eigen 'privileges' eens moest onderzoeken. Hij werd uiteindelijk gedwongen op te stappen. Andere meningen worden niet getolereerd.

Tot slot

Uit een recent Gallup-onderzoek blijkt dat zo'n 94 procent van de Amerikanen positief staat tegenover gemengde huwelijken. Die acceptatie is toegenomen vanaf

1961 van een magere vier procent acceptatie tot 94 procent in 2021. Een gestaag stijgende acceptatielijn. De stelling van Sowell dat in 2012 het virulente racisme zo goed als verdwenen was, komt overeen met dit Gallup-onderzoek: in 2012 accepteert 87 procent gemengde huwelijken.

Acceptatie van gemengde huwelijken zegt niet alles, maar is wel degelijk een indicatie. Murrays boek geeft een broodnodig ander perspectief op de Amerikaanse en Britse samenleving. Nederland is geen Amerika, maar veel van zijn argumenten gelden ook hier.

Douglas Murray, *The War on the West, how to prevail in the age of unreason*, Harpercollins Publishers

[Arie Graafland](#) schrijft voor *Wynia's Week* artikelen over actuele onderwerpen, vaak naar aanleiding van recente boekpublicaties. *Wynia's Week* verschijnt twee keer per week en is gratis. De donateurs maken dat mogelijk. Doneren kan op verschillende manieren. Kijk [HIER](#). Hartelijk dank!